

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (astotā palāta)

2015. gada 22. aprīlī*

Eiropas Savienības finanšu interešu aizsardzība — Agrās brīdināšanas sistēma (ABS), kas ļauj noteikt ar iepirkumu konkursu uzvarētājiem saistītā riska līmeni — OLAF izmeklēšana par publiskā iepirkuma līguma attiecībā uz institucionālās modernizācijas projektu Sīrijā īstenošanu — Lēmumi aktivizēt brīdinājumu W1a un W1b — Juridiskais pamats — Pamattiesības — Pienākums norādīt pamatojumu

Lieta T-320/09

Planet AE Anonymi Etaireia Parochis Symvouleftikon Ypiresion, Atēnas (Grieķija), ko pārstāv *V. Christianos*, advokāts,

prasītāja,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *D. Triantafyllou* un *F. Dintilhac*, pārstāvji,

atbildētāja,

par prasību atcelt Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (*OLAF*) lēmumus, ar kuriem tika pieprasīts reģistrēt prasītāju agrās brīdināšanas sistēmā (ABS), kā arī Komisijas lēmumus aktivizēt W1a brīdinājumu un vēlāk W1b brīdinājumu.

VISPĀRĒJĀ TIESA (astotā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētāja pienākumu izpildītāja M. Kančeva [*M. Kancheva*], tiesneši K. Veters [*C. Wetter*] (referents) un E. Bieļūns [*E. Bieliūnas*],

sekretāre S. Spiropula [*S. Spyropoulos*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2014. gada 26. septembra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – grieķu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

- 1 Prasītāja *Planet AE Anonymi Etaireia Parochis Symvouleftikon Ypiresion* ir Grieķijā reģistrēta sabiedrība, kas sniedz uzņēmumu vadības konsultāciju pakalpojumus. Kopš 2006. gada tā kā trīs konsorcijs dalībniece ir iesaistījusies trīs Eiropas Komisijas finansētos projektos Sīrijā. Kopš 2007. gada 16. oktobra Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*) ir veicis izmeklēšanu attiecībā uz prasītāju saistībā ar aizdomām par pārkāpumiem trīs minēto projektu ietvaros.
- 2 Pēc uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu procedūras, kas tika izsludināta septītās pamatprogrammas pētniecības un tehnoloģiju attīstības darbībām ietvaros, Komisija ar 2008. gada 18. aprīļa vēstuli uzaicināja prasītāju uzsākt sarunas, lai vienotos par subsīdiju nolīguma galīgajiem noteikumiem saistībā ar tās priekšlikumu uzņemt konsorcijs koordinatores pienākumus attiecībā uz projektu “Advancing knowledge – intensive entrepreneurship and innovation for growth and social well-being in Europe” [“Zināšanu padziļināšana – aktīva uzņēmējdarbība un inovācija izaugsmei un sociālai labklājībai Eiropā”]. Komisijas vēstulē bija norādīts, ka Eiropas Kopienas iespējamās subsīdijas nevar pārsniegt EUR 3 300 000 un ka sarunas ir jānoslēdz līdz 2008. gada 30. jūnijam.
- 3 Šī sprieduma 1. punktā minētā izmeklēšana pamudināja *OLAF* pieprasīt prasītājas reģistrēšanu Agrārās brīdināšanas sistēmā (turpmāk tekstā – “ABS”), kas tika ieviesta ar Komisijas 2008. gada 16. decembra Lēmumu 2008/969/EK, Euratom par agrārās brīdināšanas sistēmu Komisijas kredītrīkotāju un izpildaģentūru vajadzībām (OV L 344, 125. lpp.). 2009. gada 26. februārī tas pieprasīja aktivizēt W1a brīdinājumu, bet 2009. gada 19. maijā – W1b brīdinājumu, un reģistrācija tika veikta 2009. gada 10. martā un 25. maijā (turpmāk tekstā kopā – “apstrīdētie tiesību akti”).
- 4 2009. gada 27. februārī Komisija nosūtīja prasītājai saskaņoto subsīdiju nolīgumu (turpmāk tekstā – “nolīgums”), lai pēdējā minētā, kā arī pārējie konsorcijs dalībnieki to parakstītu. 2009. gada 11. martā prasītāja parakstīto nolīgumu nosūtīja atpakaļ parakstīšanai Komisijai.
- 5 2009. gada 4. jūnijā Komisija ar elektroniskā pasta vēstuli prasītāju informēja, ka nolīguma parakstīšanas process ir apturēts līdz papildu nosacījuma izpildei, proti, līdz prasītāja būs atvērusi iesaldētu bankas kontu, uz kuru tā saņemtu tikai daļu no nolīgumā paredzētā avansa maksājuma, kas tai pienākas, bet atlikušo avansa maksājumu banka pārskaitītu pārējiem konsorcijs dalībniekiem tieši. Elektroniskā pasta vēstulē bija norādīts, ka vajadzība pēc šāda jauna nosacījuma ir radusies neparedzēta notikuma dēļ, proti, saistībā ar prasītājas reģistrēšanu ABS, aktivizējot attiecīgi W1a brīdinājumu un vēlāk W1b brīdinājumu.
- 6 Kad prasītājas banka bija ar prasītāju vienojusies, ka, tiklīdz kā saņems Komisijas pārskaitīto avansu, tā pārskaitīs katram konsorcijs dalībniekam tam pienākošos summu, Komisija 2009. gada 3. jūlijā nolīgumu parakstīja.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

- 7 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2009. gada 14. augustā, prasītāja cēla šo prasību.
- 8 Ar atsevišķu dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2009. gada 9. novembrī, Komisija izvirzīja iebildi par nepieņemamību atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 114. panta 1. punktam.
- 9 Ar 2011. gada 13. aprīļa rīkojumu *Planet/Komisija* (T-320/09, Krājums, EU:T:2011:172) Vispārējā tiesa (sestā palāta) iebildi par nepieņemamību noraidīja.

- 10 Ar 2011. gada 19. aprīļa procesa organizatorisko pasākumu Vispārējā tiesa aicināja Komisiju izteikties par tās kompetences, tostarp veikt Lēmumā 2008/969 paredzētos pasākumus, juridisko pamatu. Komisija šo lūgumu izpildīja noteiktajā termiņā. Prasītājas apsvērumi Vispārējās tiesas kanclerijā tika reģistrēti 2011. gada 28. jūnijā.
- 11 Atbildes raksts Vispārējās tiesas kanclerijā tika iesniegts 2011. gada 27. maijā.
- 12 Ar Vispārējās tiesas sestās palātas priekšsēdētāja 2011. gada 12. jūlija rīkojumu pēc Komisijas lūguma tiesvedība šajā lietā tika apturēta līdz Tiesas galīgā nolēmuma pasludināšanai par Komisijas iesniegto apelācijas sūdzību, kas reģistrēta ar numuru C-314/11 P, par rīkojumu *Planet/Komisija*, minēts 9. punktā (EU:T:2011:172).
- 13 Ar 2012. gada 19. decembra spriedumu Komisija/*Planet* (C-314/11 P, Krājums, EU:C:2012:823) apelācijas sūdzība par rīkojumu *Planet/Komisija*, minēts 9. punktā (EU:T:2011:172), tika noraidīta. Līdz ar to tiesvedība Vispārējā tiesā tika atjaunota.
- 14 2013. gada 19. februārī Komisija iesniedza lūgumu izbeigt tiesvedību pirms sprieduma taisīšanas, ņemot vērā, ka Komisijas kompetentie dienesti pēc *OLAF* pieprasījuma brīdinājumu attiecībā uz prasītāju bija dzēsuši un līdz ar to bija zudis prasības priekšmets.
- 15 Replika Vispārējās tiesas kanclerijā tika iesniegta 2013. gada 20. februārī.
- 16 Ar Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2013. gada 18. jūlija rīkojumu tika nolemts lēmuma par lūgumu izbeigt tiesvedību pirms sprieduma taisīšanas pieņemšanu atlikt līdz galīgā sprieduma taisīšanai.
- 17 Ar 2013. gada 22. jūlija vēstuli Komisija atteicās iesniegt atbildi uz repliku un pēdējās minētās vietā nosūtīja kāda tās locekļa paziņojumu par dažiem provizoriskiem ABS piemērošanas pasākumiem. Kā norādīja Komisija, šajā dokumentā ir aprakstīti provizoriski veiktie pasākumi sprieduma Komisija/*Planet*, minēts 13. punktā (EU:C:2012:823), izpildei līdz Lēmuma 2008/969 “galīgai grozīšanai”.
- 18 Tā kā Vispārējās tiesas palātu sastāvs tika daļēji mainīts, tiesnesis referents tagad darbojas astotajā palātā, kurai attiecīgi tika nodota šī lieta.
- 19 Tā kā palātas priekšsēdētājs nevarēja piedalīties šīs lietas izskatīšanā, Vispārējās tiesas priekšsēdētājs atbilstoši Reglamenta 6. pantā paredzētajai kārtībai norīkoja pirmo tiesnesi aizstāt palātas priekšsēdētāju un, piemērojot Reglamenta 32. panta 3. punktu, norīkoja otru tiesnesi, lai viņš papildinātu palātu.
- 20 2014. gada 29. janvārī prasītāja lūdza noteikt procesa organizatorisko pasākumu atbilstoši Reglamenta 64. pantam, lai panāktu, ka Komisijai tiek noteikts jauns termiņš lēmuma attiecībā uz ABS iesniegšanai publicēšanai *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
- 21 Pēc tiesneša referenta ziņojuma uzklaušanās Vispārējā tiesa (astotā palāta) nolēma sākt mutvārdu procesu.
- 22 Tika uzklauti prasītājas un Komisijas mutvārdu paskaidrojumi un to atbildes uz mutvārdu jautājumiem, ko Vispārējā tiesa uzdeva 2014. gada 26. septembra tiesas sēdē.
- 23 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
 - atcelt apstrīdētos tiesību aktus;
 - noraidīt lūgumu izbeigt tiesvedību pirms sprieduma taisīšanas;
 - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

- 24 Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- atzīt, ka tiesvedība lietā par šo prasību ir jāizbeidz;
 - noraidīt prasību kā nepamatotu;
 - piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

Par lūgumu izbeigt tiesvedību pirms sprieduma taisīšanas

- 25 Komisija apgalvo, ka pēc Tiesas sprieduma Komisija/*Planet*, minēts 13. punktā (EU:C:2012:823), tās kompetentie dienesti izpildīja *OLAF* pieprasījumu dzēst brīdinājumus attiecībā uz prasītāju. Ņemot vērā, ka uz prasītāju vairs neattiecas ABS lietotājiem paredzētie brīdinājumi, un tā kā līdz ar to vairs nepastāv arī apstrīdētie brīdinājumi, Komisija uzskata, ka ir zudis prasības priekšmets.
- 26 Prasītāja noliedz, ka prasības priekšmets būtu zudis. Šajā ziņā tā, pirmkārt, uzsver, ka jautājums par Komisijas kompetences veikt Lēmumā 2008/969 paredzētos pasākumus juridisko pamatu turpina būt tiesvedības priekšmets un joprojām ir atklāts, jo spriedumā Komisija/*Planet*, minēts 13. punktā (EU:C:2012:823), tas nav ticis izlemts. Otrkārt, prasītāja norāda, ka, lai gan Komisija reģistrāciju ABS ir dzēsusi (dzēšana *ex nunc*), tai joprojām ir interese celt prasību un panākt, ka tiek konstatēts, ka juridiskā pamata neesamības un līdz ar to Komisijas kompetences neesamības dēļ reģistrācija nav spēkā *ab initio* (*ex tunc*), proti, no brīdināšanas datuma. Proti, neesot neiespējami, ka Komisija pēc tiesvedības izbeigšanas pirms sprieduma taisīšanas varētu “turpināt savus centienus” un reģistrāciju atkārtot, pamatojoties uz tiem pašiem motīviem.
- 27 Ir jāatgādina, ka prasītāja interesei celt prasību, ņemot vērā prasības priekšmetu, ir jāpastāv prasības celšanas brīdī, pretējā gadījumā šāda prasība ir nepieņemama. Šim strīda priekšmetam tāpat kā interesei celt prasību ir jāturpina pastāvēt līdz tiesas nolēmuma pasludināšanai, pretējā gadījumā tiesvedība ir jāizbeidz pirms sprieduma taisīšanas; tas nozīmē, ka lietas dalībniekam, kas ir cēlis šo prasību, ir jābūt iespējai tās rezultātā gūt kādu labumu. Tādējādi, ja prasītāja interese celt prasību tiesvedības laikā zustu, Vispārējās tiesas nolēmums par lietas būtību tam nesniegtu nekādu labumu (spriedumi, 2007. gada 7. jūnijs, *Wunenburger*/Komisija, C-362/05 P, Krājums, EU:C:2007:322, 42. un 43. punkts, un 2013. gada 10. aprīlis, *GRP Security*/Revīzijas palāta, T-87/11, EU:T:2013:161, 45. punkts).
- 28 Tomēr no Tiesas pastāvīgās judikatūras izriet, ka prasītājs var saglabāt interesi lūgt atcelt Eiropas Savienības iestādes tiesību aktu, lai nepieļautu, ka nākotnē atkārtojas tajā šķietami pieļautais prettiesiskums (skat. spriedumu *Wunenburger*/Komisija, minēts 27. punktā, EU:C:2007:322, 50. punkts un tajā minētā judikatūra). Tāpat prasītājs var saglabāt interesi lūgt atcelt tiesību aktu, kas to tieši ietekmē, lai panāktu, ka Savienības tiesa konstatē, ka attiecībā uz to ir tikusi veikta prettiesiska rīcība, un šāds konstatējums tādējādi var būt pamats iespējamai prasībai par zaudējumu atlīdzību, lai atbilstoši atlīdzinātu zaudējumus, kas radīti ar apstrīdēto tiesību aktu (skat. spriedumu *GRP Security*/Revīzijas palāta, minēts 27. punktā, EU:T:2013:161, 47. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 29 Ņemot vērā šo judikatūru, ir jāpārbauda, vai prasītājam ir iespēja no tiesvedības Vispārējā tiesā gūt konkrētu labumu.
- 30 Ir jānorāda, ka ar Savienības iestādes tiesību akta atcelšanu netiek atzīts tā prettiesiskums un tā stājas spēkā *ex nunc* atšķirībā no sprieduma par tiesību akta atcelšanu, saskaņā ar kuru atceltais tiesību akts tiek svītrots no tiesību sistēmas ar atpakaļejošu spēku un tiek pieņemts, ka tas nekad nav pastāvējis

(šajā ziņā skat. spriedumu, 2013. gada 6. jūnijs, *Ayadi/Komisija*, C-183/12 P, EU:C:2013:369, 66. punkts). Taču Komisijas kompetences neesamības gadījumā vai tad, ja prasība būtu jāapmierina citu iemelsu dēļ, prasītājas reģistrācija šajā lietā būtu spēkā neesoša *ab initio*.

- 31 Šajā lietā ir jānovērš, ka uz iestāžu pieņemtajiem tiesību aktiem, kuru sekas ir ierobežotas laikā un kuru spēkā esamība beidzas pēc tam, kad ir tikusi celta prasība par tiesību akta atcelšanu, bet pirms Vispārējā tiesa ir varējusi pasludināt atbilstošu spriedumu, vispār netiek attiecināta pārbaude tiesā, jo šāda situācija nav saderīga ar LESD 263. pantu (spriedums, 2009. gada 18. marts, *Shanghai Excell M&E Enterprise* un *Shanghai Adeptech Precision/Padome*, T-299/05, Krājums, EU:T:2009:72, 56. un 57. punkts).
- 32 Turklāt, lai gan prasītājas reģistrācija ABS ir tikusi dzēsta (dzēšana *ex nunc*), no iepriekš minētās judikatūras izriet, ka interese celt prasību pastāv it īpaši tāpēc, ka, tā kā prasītājas reģistrācija varēja kaitēt tās tēlam, vienīgi atcelšana spēj to atjaunot un var būt pamats iespējamai prasībai par zaudējumu atlīdzību. Šo iemeslu dēļ lūgums izbeigt tiesvedību pirms sprieduma taisīšanas ir jānoraida.

Par Komisijas kompetenci veikt attiecīgos pasākumus

- 33 Savas prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus, no kuriem pirmais būtībā attiecas uz to, ka ar Lēmumu 2008/969 ir tikuši pārkāpti būtiski procedūras noteikumi, un otrais – uz to, ka ir tikuši pārkāpti Savienības tiesību vispārējie principi un pamattiesības, it īpaši labas pārvaldības princips, tiesības tikt uzklautam, tiesības uz aizstāvību un pienākums norādīt pamatojumu.
- 34 Rīkojumā *Planet/Komisija*, minēts 9. punktā (EU:T:2011:172), Vispārējā tiesa konstatēja, ka Lēmumā 2008/969, ar kuru ir pamatoti apstrīdētie tiesību akti, nav atsauču uz jebkādiem primāro vai atvasināto tiesību aktu noteikumiem, kas tieši piešķir Komisijai kompetenci izveidot, piemērot un uzturēt tādu juridisku un fizisku personu datubāzi, par kurām ir aizdomas, ka tās rada risku Savienības finanšu interesēm.
- 35 Turklāt saskaņā ar iedibināto judikatūru iestādes, kas ir pieņēmusi apstrīdēto tiesību aktu, kompetences trūkums ir absolūts tiesību akta atcelšanas pamats, kas Savienības tiesai ir jānorāda pēc savas ierosmes, lai gan neviens no lietas dalībniekiem tai nav lūdzis to darīt (šajā ziņā skat. spriedumus, 1959. gada 17. decembris, *Société des fonderies de Pont-à-Mousson/Augstā iestāde*, 14/59, Krājums, EU:C:1959:31, 473. punkts; 1960. gada 10. maijs, *Vācija/Augstā iestāde*, 19/58, Krājums, EU:C:1960:19, 488. punkts, un 2000. gada 13. jūlijs, *Salzgitter/Komisija*, C-210/98 P, Krājums, EU:C:2000:397, 56. punkts). Attiecībā uz jautājumu par tās iestādes kompetences neesamību, kas ir pieņēmusi tiesību aktu, uz kura pamata ir ticis pieņemts apstrīdētais tiesību akts, ir jānorāda, ka, lai gan Savienības tiesai nav pienākuma šo jautājumu izvirzīt pēc savas ierosmes, tai var nākties to darīt. Šāds gadījums var izrietēt no lietas materiālos norādītajiem faktiem vai arī, ja runa ir par nepilnību, kas ir acīmredzama, citiem vārdiem sakot, ja Savienības tiesa to var viegli atklāt un kā tādu identificēt (šajā ziņā skat. ģenerālvokāta P. Mengoci [*P. Mengozzi*] secinājumus lietā *Common Market Fertilizers/Komisija*, C-443/05 P, Krājums, EU:C:2007:127, 104. punkts).
- 36 Šajā lietā, ņemot vērā tiesvedības norisi un lietas materiālos norādītos faktus un rīkojuma *Planet/Komisija*, minēts 9. punktā (EU:T:2011:172), 40. punktā veiktā konstatējuma gaismā, rodas jautājums par tāda juridiska pamata esamību, ar kuru Komisijai būtu piešķirta kompetence veikt Lēmumā 2008/969 paredzētos pasākumus.
- 37 Tādējādi pirms abu pamatu izskatīšanas ir jāpārbauda Komisijas kompetence pieņemt Lēmumu 2008/969 un līdz ar to – pieņemt apstrīdētos tiesību aktus.

- 38 Attiecībā uz minēto Komisija, atsaucoties uz Padomes 2002. gada 25. jūnija Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam, ar tajā izdarītajiem grozījumiem (OV L 248, 1. lpp; turpmāk tekstā – “Finanšu regula”), 27. pantu, uzsver, ka minētais lēmums ir ticis pieņemts, ievērojot pareizas finanšu vadības principu un lai to īstenotu. Pēc tās domām, Komisija kā vienīgā iestāde un sākotnējā kredītrikotāja saskaņā ar Finanšu regulas 51. pantu un 59. panta 2. punktu ar kredītrikotāju, kuriem ir tieši vai pastarpināti deleģētas pilnvaras, starpniecību piešķir saviem dienestiem un to iekšienē budžeta izpildes pilnvaras, kas ir reglamentētas atbilstoši to iekšējos noteikumos paredzētajiem nosacījumiem. Tā arī norāda, ka šis lēmums pats par sevi ir pamatots ar visu iestāžu un visu iestāžu struktūru primāro prerogatīvu patstāvīgi reglamentēt savu dienestu iekšējo organizāciju.
- 39 Prasītāja Komisijas argumentus apstrīd. Komisijai ne saskaņā ar primārajām, ne arī atvasinātajām tiesībām neesot piešķirta kompetence izveidot, piemērot un uzturēt datubāzi, kurā tiesību subjekti tiktu uzskaitīti vienīgi aizdomu dēļ, ka tie rada risku Savienības finanšu interesēm. Finanšu regulas 27. pantā minētais pareizas finanšu vadības princips esot mērķis un nevarot būt juridiskais pamats veiktajām reģistrācijām ABS.
- 40 Ir jākonstatē, ka Komisijas fiskālā atbildība ir pamatota ar EKL 274. pantu. Saskaņā ar šo pantu atbilstīgi regulām, kas pieņemtas saskaņā ar EKL 279. pantu, Komisija saskaņā ar aproprīāciju apjomu uzņemas atbildību par Savienības budžeta izpildi, ievērojot pareizas finanšu vadības principu.
- 41 Finanšu regulā ir precizēti principi un pamatnoteikumi, kas attiecas uz Savienības budžetu, tostarp pareizas finanšu vadības princips. Tajā ir paredzēti arī noteikumi attiecībā uz iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu, tostarp kandidāta vai pretendenta izslēgšanas iemesliem, un tādas centrālas datubāzes izveidi, kurā ir ietverta detalizēta informācija par minētajām personām.
- 42 Finanšu regulas 93. panta 1. punkts attiecas tostarp uz izslēgšanu no dalības publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas [procedūrā] bankrota un likvidācijas gadījumā, ja personas ar spēkā stājušos tiesas spriedumu ir notiesātas par pārkāpumu saistībā ar to profesionālo darbību, krāpšanu vai korupciju, vai arī sociālās apdrošināšanas iemaksu vai nodokļu nomaksas neveikšanas situācijā. Minētās regulas 94. pants attiecas uz līguma slēgšanas tiesību nepiešķiršanu interešu konflikta gadījumā, ja ir notikusi informācijas sagrozišana saistībā ar dalību iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrā un ja uz personām attiecas Finanšu regulas 93. panta 1. punktā minētie izslēgšanas gadījumi. Finanšu regulas 96. pants attiecas uz administratīvām vai finanšu sankcijām, ko līgumslēdzēja iestāde var piemērot kandidātiem vai pretendentiem šīs regulas 94. pantā minētās informācijas sagrozišanas gadījumā, kā arī līgumslēdzējiem, kas ir nopietni pārkāpuši savas saistības saskaņā ar līgumiem, kurus finansē no budžeta.
- 43 Finanšu regulas 95. panta 1. punkts ir formulēts šādi:
- “1. Komisija izveido un uztur centrālu datubāzi, ievērojot Kopienas noteikumus par personas datu aizsardzību. Datubāzē ir ziņas par kandidātiem un pretendentiem, uz kuriem attiecas kāds no 93., 94. pantā, 96. panta 1. punkta b) apakšpunktā un 2. punkta a) apakšpunktā minētajiem gadījumiem. Datubāze ir kopēja 185. pantā minētajām iestādēm, izpildaģentūrām un struktūrām.”
- 44 Izslēgšanas gadījumu centrālā datubāze, par kuru ir runa Finanšu regulas 95. pantā, tika izveidota ar Komisijas 2008. gada 17. decembra Regulu (EK, Euratom) Nr. 1302/2008 par izslēgšanas gadījumu centrālo datubāzi (OV L 344, 12. lpp.). Datubāzi administrē Komisijas grāmatvedis vai viņam pakļautie darbinieki (Regulas Nr. 1302/2008 4. pants). Šajā regulā ir paredzēts arī, kuri tiesību subjekti piešķir atļauju piekļūt izslēgšanas gadījumu datubāzē iekļautajiem datiem (Regulas Nr. 1302/2008 5. pants) un saskaņā ar kādu kārtību un nosacījumiem tas tiek veikts.

- 45 Lai cīnītos pret krāpšanu un ikvienu citu prettiesisku darbību, kas kaitē Savienības finanšu interesēm, Komisija 2008. gada 16. decembrī pieņēma arī Lēmumu 2008/969 par ABS. Ar šo lēmumu tiek aizstāts Komisijas Lēmums C(2004) 193/3 par ABS.
- 46 Saskaņā ar Lēmuma 2008/969 preambulas 4. apsvērumu “ABS mērķis ir nodrošināt Komisijā un tās izpildaģentūrās ierobežotas pieejamības informācijas apriti par trešām personām, kas varētu radīt draudus Kopienų finanšu interesēm un reputācijai vai kādam citam Kopienų pārvaldītam fondam.”
- 47 Atbilstoši minētā Lēmuma 2008/969 preambulas 5.–7. apsvērumam *OLAF*, kuram ir piekļuve ABS saistībā ar tā pienākumiem izmeklēšanas un informācijas iegūšanas jomā ar mērķi apkarot krāpšanu, kopīgi ar atbildīgajiem kredītrīkotājiem un iekšējās revīzijas dienestiem atbild par brīdinājumu ievades, modificēšanas vai izņemšanas pieprasījumiem attiecībā uz ABS, kuras administrēšanu nodrošina Komisijas grāmatvedis vai viņam padotais personāls.
- 48 Šajā ziņā Lēmuma 2008/969 4. panta 1. punkta otrajā daļā ir noteikts, ka “[Komisijas] grāmatvedis [vai viņam padotais personāls] ievada, modificē vai izņem ABS brīdinājumus atbilstoši atbildīgā deleģētā kredītrīkotāja, *OLAF* un Iekšējās revīzijas dienesta pieprasījumiem”.
- 49 Saskaņā ar šī lēmuma 5. panta 1. punkta pirmo daļu “visus brīdinājumu reģistrācijas, modificēšanas vai izņemšanas pieprasījumus adresē grāmatvedim”.
- 50 Atbilstoši minētā lēmuma 6. panta 2. punkta trešajai daļai “iepirkuma un dotāciju piešķiršanas procedūru gadījumā atbildīgais deleģētais kredītrīkotājs vai viņa personāls pārbauda, vai ABS atrodas brīdinājums, ne vēlāk kā līdz piešķiršanas lēmuma pieņemšanai”.
- 51 No Lēmuma 2008/969 9. panta izriet, ka ABS pamatojas uz brīdinājumiem, kuri ļauj noteikt ar subjektu saistītā riska līmeni atbilstoši vienmērīgam izkārtojumam kategorijās no W1, kas atbilst vismazākā riska līmenim, līdz W5, kas atbilst visaugstākā riska līmenim.
- 52 Lēmuma 2008/969 10.–14. pantā ir ietvertas brīdinājumu definīcijas. Tādējādi W1a brīdinājums nozīmē, ka *OLAF* izmeklēšanas sākumposmā ir pietiekams iemesls uzskatīt, ka konstatējumi par nopietnām administratīvām kļūdām vai krāpnieciskām darbībām būtu reģistrējami ABS. Tāpat W1b brīdinājums nozīmē, ka *OLAF* un iekšējās revīzijas dienesta izmeklēšanas dod pietiekamu iemeslu uzskatīt, ka galīgie konstatējumi par nopietnām administratīvām kļūdām vai krāpnieciskām darbībām būtu reģistrējami ABS. W2 brīdinājums nozīmē, ka ir konstatētas nopietnas administratīvas kļūdas vai krāpnieciskas darbības. W3 brīdinājums nozīmē, ka noteiktos apstākļos grāmatvedis ir saņēmis paziņojumu par aresta rīkojumu vai ka noris tiesvedība par nopietnām administratīvām kļūdām vai krāpnieciskām darbībām. W4 brīdinājums nozīmē, ka Komisija ir izdevusi iekasēšanas rīkojumus, kas pārsniedz noteiktu summu, kuras samaksas termiņš ir ievērojami nokavēts. Visbeidzot W5 brīdinājumi tiek reģistrēti attiecībā uz personām, kas ir izslēgšanas situācijā vai nu tāpēc, ka ir izdoti Regulas Nr. 1302/2008 10. panta 1.–3. punktā minētie izslēgšanas brīdinājumi (W5a brīdinājums), vai arī tāpēc, ka uz minētajām personām attiecas ar kopējo ārpolitiku un drošības politiku (KĀDP) saistīti finansiāli ierobežojumi (W5b brīdinājums) (Lēmuma 2008/969 14. panta 1. un 2. punkts).
- 53 Lēmuma 2008/969 10.–14. pantā ir definēts arī, cik ilgi brīdinājums saglabājas aktīvs, turklāt šis ilgums variē atkarībā no attiecīgā brīdinājuma.
- 54 Ar reģistrāciju ABS saistītās sekas variē atbilstoši brīdinājumu līmeņiem. Šīs sekas, kas ir norādītas Lēmuma 2008/969 16.–22. pantā, ir vienmērīgi izkārtotas, sākot no W1 brīdinājuma, ko reģistrē tikai informatīvos nolūkos, un tam nevar būt nekādas citas sekas kā vien tās, ko rada pastiprināti uzraudzības pasākumi, un beidzot ar W5 brīdinājumu, kurš savukārt izraisa izslēgšanu no līgumu slēgšanas tiesību un dotāciju piešķiršanas procedūrām attiecībā uz līgumu slēgšanas tiesību un dotāciju piešķiršanas procedūrām vai arī, piemēram, ar līguma vai dotācijas īstenošanu saistītu maksājumu apturēšanu attiecībā uz spēkā esošiem līgumiem un dotācijām, kā arī līdzekļu un saimniecisko resursu

tiešu vai netiešu blokādi, istenojot KĀDP. Runājot par brīdinājumu W2, W3b un W4, to sekas papildus pastiprinātiem uzraudzības pasākumiem var būt tādas, ka atbildīgais deleģētais kredītrikotājs piešķir līguma slēgšanas tiesības citam pretendenta vai izbeidz procedūru, līguma slēgšanas tiesības nevienam nepiešķirot. Spēkā esošu līgumu gadījumā deleģētais kredītrikotājs var apturēt termiņa tecējumu maksājumiem, apturēt līgumu īstenošanu vai izbeigt līgumu, ja tajā ir ietverts atbilstošs noteikums.

- 55 Saskaņā ar Lēmuma 2008/969 14. panta 3. punktu pastāv pienākums par reģistrāciju ABS informēt trešās personas, dodot tām iespēju izteikt savu viedokli rakstiski. Šis pienākums attiecas tikai uz W5a brīdinājumu, tātad uz situācijām, kurās atbildīgais deleģētais kredītrikotājs plāno izslēgt trešo personu, piemērojot Finanšu regulas 93. panta 1. punkta a)–e) apakšpunktu.
- 56 Lēmuma 2008/969 27. pantā ir paredzēts, ka šis lēmums tiek informatīvos nolūkos publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* un ka tas tiek pievienots Savienības vispārējā budžeta izpildes iekšējiem noteikumiem.
- 57 Šajā lietā vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar EKL 5. pantu atbilstoši kompetences piešķiršanas principam katra iestāde darbojas saskaņā ar Līgumā piešķirtajām pilnvarām. Proti, no tiesiskās noteiktības principa izriet pienākums, ka jebkuram tiesību aktam, ar ko ir paredzēts radīt tiesiskas sekas, saistošs spēks ir jāiegūst no Savienības tiesību normas, kura ir skaidri jānorāda kā juridiskais pamats (spriedumi, 1993. gada 16. jūnijs, Francija/Komisija, C-325/91, Krājums, EU:C:1993:245, 26. punkts, un 2007. gada 17. septembris, Francija/Komisija, T-240/04, Krājums, EU:T:2007:290, 31. punkts).
- 58 Tomēr ir jākonstatē, ka ne no EKL 274. panta, ne Finanšu regulas normām neizriet, ka Komisijai būtu skaidri noteikta kompetence pieņemt tādu lēmumu kā Lēmums 2008/969.
- 59 Ir tiesa, ka saskaņā ar EKL 274. pantu Komisija uzņemas atbildību par budžeta izpildi atbilstīgi regulām, kas pieņemtas saskaņā ar EKL 279. pantu. Pēdējā minētajā ir paredzēta parastās likumdošanas procedūras piemērošana. Toties Finanšu regulā, kuras juridiskais pamats ir EKL 279. pants, nav minēta tāda sistēma kā ABS. Minētajā regulā, kā jau tika norādīts šī sprieduma 43. punktā, ir vienīgi paredzēta tādas centrālas datubāzes izveide, kas attiecas uz obligātiem izslēgšanas gadījumiem.
- 60 Šajā ziņā ir jānorāda, ka Savienības tiesībās turklāt netiek pieļauts secinājums par netiešu pilnvaru esamību. Faktiski no judikatūras izriet, ka netiešu pilnvaru esamība, kas ir atkāpe no EKL 5. pantā noteiktā kompetences piešķiršanas principa, ir jāinterpretē šauri. Šādas netiešas pilnvaras judikatūrā tiek atzītas tikai izņēmuma gadījumos un, lai tās par tādām atzītu, tām ir jābūt vajadzīgām Līguma vai attiecīgās pamatregulas noteikumu lietderīgās iedarbības nodrošināšanai (skat. spriedumu, 2009. gada 17. novembris, *MTZ Polyfilms/Padome*, T-143/06, Krājums, EU:T:2009:441, 47. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 61 Šajā lietā ir jākonstatē, ka, lai gan brīdināšanas sistēma varētu būt noderīgs līdzeklis Komisijas kā Savienības budžeta uzraudzītājas un izpildītājas uzdevumu veikšanā, pēdējā minētā iestāde nav ne apgalvojusi, ne pierādījusi, ka ABS atbilst iepriekšējā punktā minētajam nosacījumam, kas ļautu secināt netiešu pilnvaru esamību.
- 62 Faktiski Komisija ir vienīgi uzsvērusi, ka runa ir par iekšēju organizatorisko pasākumu, kas ir katras Savienības iestādes prerogatīva. Taču ir jānorāda, ka, lai arī Komisija atbilstoši Finanšu regulas 51. pantam un 59. panta 2. punktam, uz kuriem tā atsaucas, ir pilnvarota organizēt savu iekšējo darbību pēc iespējas efektīvi, tomēr Komisijas pašregulācijas pilnvaras ir ierobežotas tai piešķirto pilnvaru apjomā.

- 63 Turklāt šajā ziņā ir jānorāda, ka iekšējie pasākumi principā izraisa sekas tikai attiecībā uz iestādes iekšējo darbību un nerada nekādas tiesības vai pienākumus trešām personām (skat. spriedumu Francija/Komisija, minēts 57. punktā, EU:T:2007:290, 43. punkts un tajā minētā judikatūra, un ģenerālvokāta K. Tezauro [*C. Tesauro*] secinājumus lietā Francija/Komisija, C-366/88, EU:C:1990:304, 22. punkts). Šajā lietā ir skaidrs, ka Lēmuma 2008/969 mērķis ir radīt uz āru vērstas tiesiskas sekas. Fakts, ka attiecīgajiem darbiniekiem ir jāpārbauda ABS un jāizdara noteikti secinājumi, ņemot vērā tajā ietvertās reģistrācijas, kā arī Lēmuma 2008/969 publicēšana *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, šajā ziņā ir svarīgas norādes.
- 64 Turklāt, lai gan Savienības likumdevējs ir radījis juridisko pamatu izslēgšanas brīdinājumiem, tas nav uzskatījis par lietderīgu to darīt attiecībā uz citiem Lēmumā 2008/969 ietvertajiem brīdinājumiem. Piedevām pretēji W5 brīdinājumiem, kuru pamatā ir objektīvi un zināmā mērā apstiprināti apstākļi, W1a vai W1b brīdinājuma reģistrācija ir *OLAF* izmeklēšanas sekas, kaut gan konstatējumi par krāpnieciskām darbībām vai administratīvām kļūdām vēl nav pierādīti. Visbeidzot nav noliedzams, ka varētu rasties saistošas sekas, kā ir pierādījies šajā lietā.
- 65 Tāpat, neignorējot pamattiesības, starp kurām ir nevainīguma prezumpcija, nevar piekrist maksimāli “qui potest majus potest et minus”.
- 66 Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 48. panta 1. punktā, kurš atbilst 1950. gada 4. novembrī Romā parakstītās Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. panta 2. un 3. punktam, nostiprinātā nevainīguma prezumpcija katrai personai nodrošina, ka tā nedz tiek atzīta par vainīgu, nedz pret to izturas kā pret vainīgu pārkāpumu, pirms tās vainu ir atzinusi tiesa.
- 67 Taču nav noliedzams, ka W1a un W1b brīdinājums atšķirībā no izslēgšanas brīdinājumiem (skat. šī sprieduma 43. un 64. punktu) attiecas uz situāciju, kad vēl notiek izmeklēšana, un līdz ar to tiesa vēl nav šādu vainu atzinusi. Tādējādi, ja Komisija uzskata par vajadzīgu veikt preventīvus pasākumus [*OLAF* izmeklēšanas] sākumposmā, tai vēl jo vairāk šī iemesla dēļ ir vajadzīgs juridiskais pamats, kas ļauj izveidot šādu brīdināšanas sistēmu un veikt ar to saistītus pasākumus, [un šai] sistēmai [ir jābūt tādai], saistībā ar kuru tiek ievērotas tiesības uz aizstāvību, samērīguma princips, kā arī tiesiskās noteiktības princips, pēdējais no kuriem nozīmē, ka tiesību normām ir jābūt skaidrām un precīzām un to iedarbībai jābūt paredzamai, it īpaši, ja tās var nelabvēlīgi ietekmēt indivīdus un uzņēmumus.
- 68 Līdz ar to ir jākonstatē, ka izslēgšanas brīdinājumiem, kas ir minēti Finanšu regulas 93. pantā, proti, W5a brīdinājums, un 94. pantā, proti, W1d brīdinājums, pastāv juridisks pamats, un šis juridiskais pamats ir atrodams Finanšu regulas 95. pantā. Tāpat kādā regulā vai izpildes tiesību aktā, kas ir pieņemts, istenojot KĀDP, ir iespējams atrast juridisku pamatu W5b brīdinājumam. Taču nav juridiska pamata, uz kuru varētu atsaukties attiecībā uz W1a un W1b brīdinājumu, kā arī citiem brīdinājumiem, proti, W1c un W2–W4 brīdinājumu un to sekām. Tātad Lēmumā 2008/969 nav atsauces ne uz vienu tādu primāro vai atvasināto tiesību normu, ar ko Komisijai būtu skaidri piešķirta kompetence izveidot, piemērot un uzturēt tādu juridisku un fizisku personu datubāzi, par kurām ir aizdomas, ka tās rada risku Savienības finanšu interesēm. Ar to, ka Lēmumā 2008/969 ir izdarīta vispārīga atsauce uz Finanšu regulu, tomēr nenorādot īpašu pantu, šajā ziņā nepietiek.
- 69 Tas, ka Komisija, veicot provizoriskus pasākumus labākas no pamattiesībām izrietošo prasību ievērošanas nolūkā, ir pielāgojusi savu praksi līdz Lēmuma 2008/969 formālai “grozīšanai” (skat. šī sprieduma 17. punktu), tādējādi, ka subjektiem, uz kuriem attiecas W1–W4 brīdinājuma pieprasījumi, tagad ir iespēja izteikt savu viedokli, t.i., pirms brīdinājuma reģistrācijas rakstveidā iesniegt savus apsvērumus, šī sprieduma 68. punktā izdarīto secinājumu neietekmē.

- 70 Tādējādi, nepastāvot īpašai tiesību normai, ar kuru Komisija tiktu pilnvarota pieņemt šādu lēmumu, ja šāda tiesību akta pieņemšana Komisijai šķita vajadzīga un lietderīga, tai vajadzēja piemērot EKL 279. pantā paredzēto procedūru, t.i., iesniegt priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Eiropas Savienības Padomei, lai vajadzīgais juridiskais pamats tiktu radīts. Turklāt tiesas sēdē Komisija norādīja, ka tā nesēn Savienības likumdevējam ir iesniegusi priekšlikumu šādiem Finanšu regulas grozījumiem.
- 71 Līdz ar to ir jākonstatē, ka, tā kā nav juridiska pamata, ar kuru Komisija tiktu pilnvarota pieņemt Lēmumu 2008/969, apstrīdētajiem tiesību aktiem, kas ir tikuši pieņemti, pamatojoties uz šo lēmumu, tādējādi arī nav juridiskā pamata, tāpēc tie ir jāatceļ.

Par otro pamatu

- 72 Katrā ziņā, pat pieņemot, ka pieņemt Lēmumu 2008/969 ir Komisijas kompetencē, Vispārējā tiesa uzskata, ka apstrīdētie tiesību akti ir jāatceļ otrajā pamatā norādīto argumentu dēļ.
- 73 Saistībā ar šo pamatu prasītāja norāda argumentu par to, ka ir tikušas pārkāptas pamattiesības, tādas kā labas pārvaldības princips, tiesības “tikt iepriekš uzklausītam”, tiesības uz aizstāvību un nevainīguma prezumpcija. Tā norāda arī, ka nav izpildīts pienākums norādīt pamatojumu.
- 74 Konkrētāk, prasītāja kritizē to, ka tai nav bijusi iespēja paust savus apsvērumus par nelabvēlīgiem pasākumiem, kuriem ir saistošas sekas, jo Komisija nav to pienācīgi un termiņā informējusi, neievērojot Lēmuma 2008/969 8. pantu un tādējādi pārkāpjot tiesības tikt iepriekš uzklausītam un nevainīguma prezumpciju.
- 75 Komisija šķietamo pamattiesību pārkāpumu noliedz. Tā turklāt uzskata, ka prasītāja labi zināja iemeslus, kuru dēļ tā tika reģistrēta ABS, un no visiem faktiskajiem apstākļiem un tai nosūtītajiem dokumentiem varēja izsecināt iemeslus, kuru dēļ Komisija to bija apzīmējusi kā tādu, attiecībā uz kuru būtu ievērojama zināma piesardzība.
- 76 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka no pastāvīgās judikatūras izriet, ka tiesību uz aizstāvību ievērošana ikvienā procedūrā, kas ir uzsākta pret personu un kas var izraisīt tai nelabvēlīga akta pieņemšanu, ir Savienības tiesību pamatprincips un ir jānodrošina pat tad, ja attiecīgā procedūra vispār nav tiesiski regulēta (skat. spriedumus, 1979. gada 13. februāris, *Hoffmann-La Roche*/Komisija, 85/76, Krājums, EU:C:1979:36, 9. un 11. punkts, un 2009. gada 1. oktobris, *Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware*/Padome, C-141/08 P, Krājums, EU:C:2009:598, 83. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 77 Ir jāatgādina arī, ka atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai ar tiesību uz aizstāvību ievērošanas principu saistītā pienākuma norādīt nelabvēlīga akta pamatojumu mērķis, pirmkārt, ir nodrošināt ieinteresētajai personai pietiekamu informāciju, lai noteiktu, vai akts ir pienācīgi pamatots vai arī tajā, iespējams, ir pieļautas nepilnības, kas ļauj apstrīdēt tā spēkā esamību Savienības tiesā, un, otrkārt, ļaut pēdējai minētajai veikt šī tiesību akta likumības pārbaudi (spriedumi, 2003. gada 2. oktobris, *Corus UK* /Komisija, C-199/99 P, Krājums, EU:C:2003:531, 145. punkts; 2005. gada 28. jūnijs, *Dansk Rorindustri u.c.*/Komisija, C-189/02 P, C-202/02 P, no C-205/02 P līdz C-208/02 P un C-213/02 P, Krājums, EU:C:2005:408, 462. punkts, un 2011. gada 29. septembris, *Elf Aquitaine*/Komisija, C-521/09 P, Krājums, EU:C:2011:620, 148. punkts).
- 78 Tomēr EKL 253. pantā prasītajam pamatojumam ir jābūt atbilstošam attiecīgā tiesību akta būtībai un kontekstam, kādā tas ir ticis pieņemts. Prasība norādīt pamatojumu ir izvērtējama, ievērojot lietas apstākļus, it īpaši tiesību akta saturu, norādīto motīvu būtību un akta adresātu vai citu personu, uz kurām tas attiecas tieši un individuāli, iespējamo interesi saņemt paskaidrojumus. Netiek prasīts, lai pamatojumā tiktu precizēti visi nozīmīgie faktiskie un tiesiskie apstākļi, jo pamatojuma pietiekamība ir jāizvērtē, ņemot vērā ne tikai tā formulējumu, bet arī kontekstu, kā arī visas attiecīgo jomu regulējošās

tiesību normas (spriedumi, 1998. gada 2. aprīlis, Komisija/*Sytraval* un *Brink's France*, C-367/95 P, Krājums, EU:C:1998:154, 63. punkts; *Elf Aquitaine*/Komisija, minēts 77. punktā, EU:C:2011:620, 150. punkts, un 2012. gada 15. novembris, *Al-Aqsa*/Padome un *Nīderlande/Al-Aqsa*, C-539/10 P un C-550/10 P, Krājums, EU:C:2012:711, 139. un 140. pants).

- 79 Šajā lietā ir jākonstatē, ka prasītāja par apstrīdētajiem tiesību aktiem netika informēta. Prasītājai tāpēc nebija iespējas šajā ziņā paust apsvērumus, un tai arī nebija zināmi tās reģistrāciju ABS pamatojošie iemesli.
- 80 Ir tiesa, ka Lēmuma 2008/969 8. panta 1. punktā ir norādīts, ka trešās personas, tādas kā kandidāti, pretendenti, darbuņēmēji, piegādātāji, pakalpojumu sniedzēji un to attiecīgie apakšuzņēmēji, uzaicinājumos iesniegt piedāvājumus un uzaicinājumos iesniegt priekšlikumus, un, ja šādi uzaicinājumi nav sūtīti, pirms līgumu slēgšanas tiesību vai dotāciju piešķiršanas tiek informētas par to datiem, ko varētu iekļaut ABS, un ka, ja trešās personas ir juridiskas personas, informētas tiek arī personas, kurām ir pārstāvības, lēmumu pieņemšanas vai kontroles pilnvaras šajās organizācijās. Tomēr šī informēšana no atbildīgā deleģētā kredītrikotāja puses, norādot, ka dati var tikt iekļauti ABS, attiecas tikai uz iespējamību un nenozīmē pienākumu informēt attiecīgo trešo personu brīdī, kad reģistrācija ABS tiek īstenota.
- 81 Lēmuma 2008/969 8. panta 2. punktā ir paredzēts, ka dienests, kas ir pieprasījis brīdinājuma reģistrēšanu, informē attiecīgo fizisko vai juridisko personu par ikvienu tādu izslēgšanas brīdinājuma W5a aktivizēšanas, atjaunināšanas un izņemšanas pieprasījumu, kas tieši attiecas uz šo personu, un norāda tā iemeslus. Šim pienākumam informēt attiecīgo personu atbilst tās tiesības norādīt savus apsvērumus par izslēgšanas brīdinājumu; šīs tiesības izriet no minētā lēmuma 14. panta 3. punkta.
- 82 Faktiski vajadzētu vērst uzmanību uz to, ka Lēmuma 2008/969 8. panta 2. punkts un 14. panta 3. punkts ir vienīgās tiesību normas, kurās ir minētas tiesības tikt informētam par reģistrāciju ABS. Šādas tiesības tikt iepriekš informētam un norādīt savus apsvērumus attiecībā uz citiem brīdinājumiem nav paredzētas.
- 83 Taču atbilstoši šī sprieduma 76. punktā atgādinātajai judikatūrai tiesībām uz aizstāvību ir jātiek nodrošinātām vienmēr, pat tad, ja attiecīgā procedūra vispār nav tiesiski regulēta. Tas pats attiecas uz pienākumu norādīt pamatojumu.
- 84 Šajā ziņā ir jānorāda, ka ar to vien, ka *OLAF* 2009. gada 6. februāra vēstulē prasītāju informēja par uzsākto izmeklēšanu un iemesliem, kuru dēļ tā ir tikusi uzsākta, nepietiek un tas nenozīmē, ka prasītāja nebija jāinformē par apstrīdētajiem tiesību aktiem, piemērojot Lēmumu 2008/969.
- 85 Ir tiesa, ka saskaņā ar Lēmumu 2008/969 izmeklēšana var būt iemesls *OLAF* pieprasījumam reģistrēt personu ABS. Proti, no šī lēmuma 10. panta izriet, ka *OLAF* pieprasa šāda W1a brīdinājuma aktivizēšanu, ja tā izmeklēšanas sākumposmā ir pietiekams iemesls uzskatīt, ka konstatējumi par nopietnām administratīvām kļūdām vai krāpnieciskām darbībām būtu reģistrējami ABS. Šajā lietā netiek apstrīdēts, ka prasītāja tikai 2009. gada 6. februārī tika informēta par to, ka attiecībā uz to tiek veikta izmeklēšana un ka saistībā ar to laikposmā no 2009. gada 22. līdz 26. februārim ir paredzēts veikt pārbaudi uz vietas. Komisija tādējādi nevar pamatoties vienīgi uz šo informāciju, ko *OLAF* sniedza prasītājai saistībā ar minēto izmeklēšanu, lai būtībā apgalvotu, ka prasītāja no apstākļiem un attiecīgajiem dokumentiem ir varējusi "izsecināt" iemeslus, kuru dēļ uz to tiek attiecināti uzraudzības pasākumi. Turklāt arī no Vispārējās tiesas lietas materiāliem neizriet, ka *OLAF* būtu prasītājai norādījis, ka minētās izmeklēšanas sekas varētu būt arī pieprasījums to reģistrēt ABS.

- 86 Ir jākonstatē arī, ka prasītāja netika informēta ne pirms, ne pēc tās reģistrēšanas ABS. Lai arī izvirzītais mērķis ir, veicot piesardzības pasākumus, aizsargāt Savienības budžetu, tas nekādi neattaisno šo neinformēšanu. Prasītāja savu reģistrāciju ABS atklāja tikai nejauši no tā, ka Komisija apturēja līguma slēgšanas procesu un pieprasīja papildu garantiju attiecībā uz projektu “Advancing knowledge – intensive entrepreneurship and innovation for growth and social well-being in Europe”.
- 87 Pat pieņemot, ka ABS ir tikusi veidota kā iekšējs instruments, tomēr reģistrācija ABS rada tiesiskas sekas attiecībā uz reģistrēto personu, kas nozīmē, ka ir jātiek ievērotām tiesībām uz aizstāvību un izpildītam pienākumam norādīt pamatojumu.
- 88 Līdz ar to ir jāapstiprina pamats, kas attiecas uz pamatojuma neesamību un tiesību uz aizstāvību pārkāpumu, un, tāpat pamatojoties uz minēto, ir jāatceļ apstrīdētie tiesību akti, un atbildēt uz pirmo prasības pamatu un lemt par šī sprieduma 20. punktā minēto lūgumu noteikt procesa organizatorisko pasākumu nav vajadzības.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 89 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Komisijai spriedums ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež segt savus, kā arī atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (astotā palāta)

nospiež:

- 1) **atcelt Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (OLAF) lēmumus, ar kuriem tika pieprasīts reģistrēt *Planet AE Anonymi Etaireia Parochis Symvouleftikon Ypiresion* agrās brīdināšanas sistēmā (ABS), kā arī Eiropas Komisijas lēmumus aktivizēt attiecībā uz to W1a un W1b brīdinājumu;**
- 2) **Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

Kancheva

Wetter

Bieliūnas

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2015. gada 22. aprīli.

[Paraksti]